

17-12-2025 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν
† Ἀγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, Μισαήλ
ΕΣΠΕΡΑΣ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Σπíchους ς' καὶ
ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Σπιχηρά,
Ἦχος ᾠ Πα

^πχ^B
^πq
 Κυ ρι ε ε κεκραα ζα προ ο ος σε ε
 ει σα α κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο
 ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε
 ε κεκραα ζα προ ος σε ει σα α κου
 σο ο ον μου προσχες τη φω νη η η τη ης
 δε η σε ω ω ως μου εν τω κε κρα γε
 ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον
 μου Κυ υ ρι ι ε ε
 Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ

χη η η μου ως θυ μι α α α μα α
 ε νω πι ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις
 τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου θυ σι
 ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Σπικηρά τοῦ Προφήτου
 Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

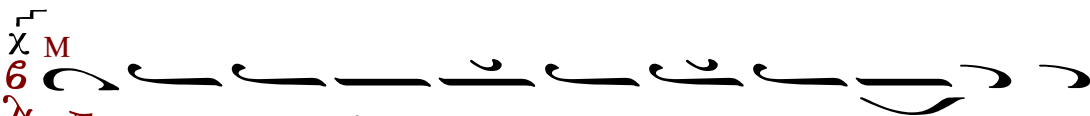
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε
 ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν

Ὁ λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ
περίδοξος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἄσμασι,
τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, θεῖον
ἐνδιαίτημα, ἡ ἀείρυτος πηγή, ἡ διόπτρα τοῦ
Πνεύματος, ὁ ὑπέρτιμος, καὶ πανάριστος στῦλος
τῶν δογμάτων, ἡ κρηπὶς τῆς οἰκουμένης, τὸ
ἀκατάσειστον ἔρεισμα.

^χ
⁶
^λ

νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι
 σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον

Ὡς ἀστέρα φανότατον, ἑωσφόρον ὥς
μέγιστον, ἐπιθυμιῶν τε ἄνδρα τιμῶμέν σε, τῶν
ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς
ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, τὰς
ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι, Δανιήλ
ὑποφῆτα τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι,
τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

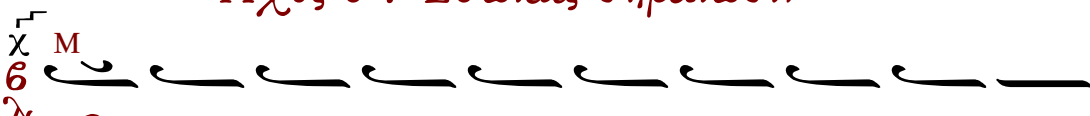

 Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Οὐ ἡ γλῶσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως
 Πολύσοφε, ὀξυγράφου γέγονε ῥητορεύουσα·
 νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπολίτευται,
 καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίσιν ἔνδικον
 δέδεικται, ἐν οἷς ἥσχυνας, παρανόμους
 πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ θανάτου
 ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν

 Ὅ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
 εκ πα σων των α νο μι ων αυ του

Νόμων άντεχόμενοι, τών θεοσδότων
Πανόλβιοι, μιαραῖς οὐκ ἐχράνθητε, τροφαῖς ἀλλ'
ἀκήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσωκότες,
διετηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώβητον καὶ
ἀμάραντον, τὸ ἄνθος τὸ θαυμάσιον, καὶ τὴν
τερπνὴν ὠραιότητα, τοῦ Δεσπότης δοξάζοντος,
τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Ἄ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τε σ οι λα
οι

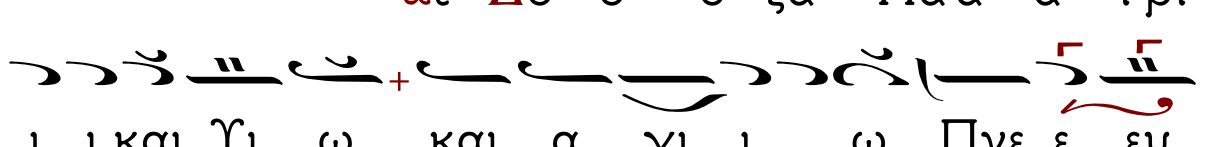
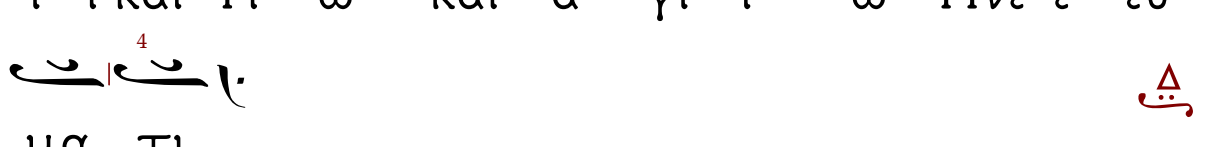
Θεῖω πυρακτούμενοι, οἱ Νεανῖαι
πυρσεύματι, τοῦ πυρὸς κατεφρόνησαν, ἐν ᾧ
δροσιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορεῖαν,
ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ὥδῃν, τὴν
πολυῦμνητον ἡδον ψάλλοντες, τὴν ὄντως
ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι,
Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράνιον ἔνδοξοι.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

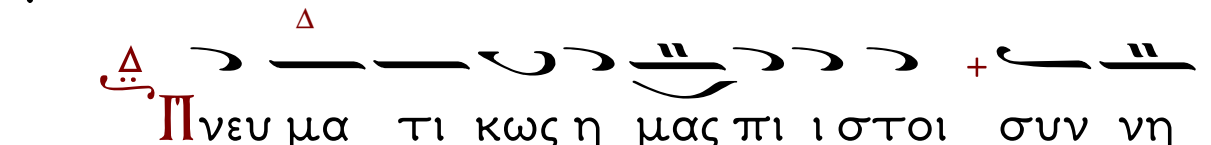
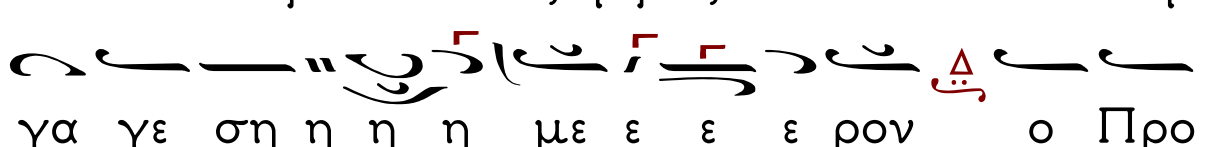
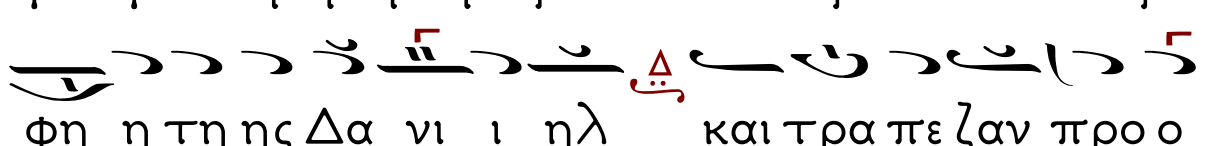
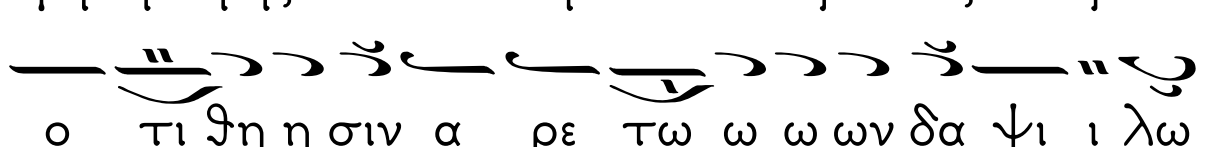
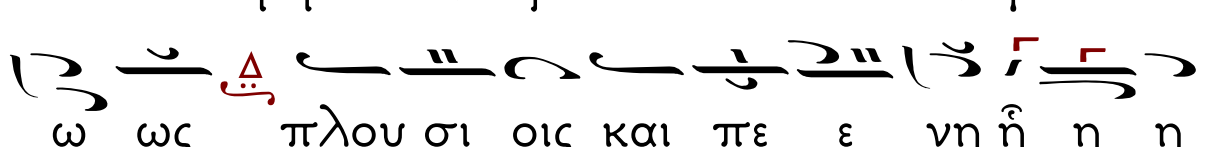
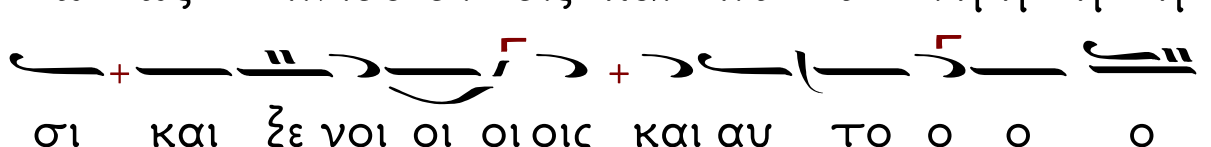
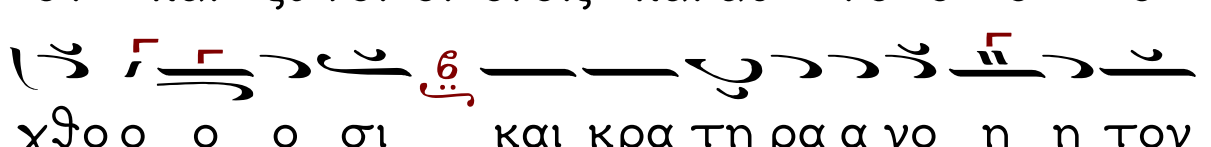
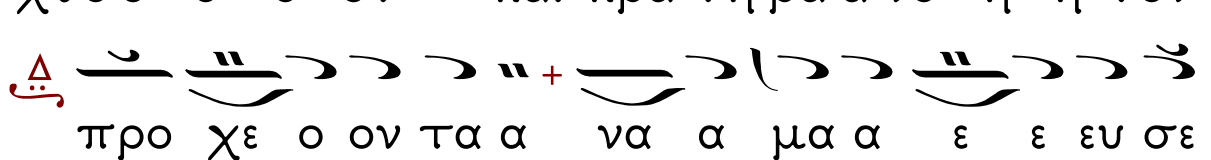

 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι

 ω ω ω να

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέντες οἱ
 Τύραννοι, Δανιήλ ἀξιάγαστε, καὶ Παίδων τὴν
 σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων χώρας, ἄρχειν καὶ
 δεσπόζειν, ὑμᾶς κατέστησαν Σεπτοί· τὴν ἀρετὴν
 γὰρ οἶδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος,
 καὶ πολιτείας λαμπρότητα· τῶν παθῶν γὰρ
 κρατήσαντες, ἡγεμόνες γεγόνατε.

 Ἦχος Δι'
 υε Δο ο ο ζα Παα α τρι

 ι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ

 μα τι

 Πνευμα τι κως η μας πι ι στοι συν νη

 γα γε ση η η η με ε ε ε ρον ο Προ

 φη η τη ης Δα νι ι ηλ και τρα πε ζαν προ ο

 ο τι θη η σιν α ρε τω ω ω ω ν δα ψι ι λω

 ω ως πλου σι οις και πε ε νη η η η

 σι και ζε νοι οι οι οις και αυ το ο ο ο

 χθ ο ο ο ο σι και κρα τη ρα α νο η η τον

 προ χε ο ο ν τα α να α μα α ε ε ευ σε

βει ει ας και ευ φραι νον τα καρ δι
 ι ι ι ι α ας πι ι στω ω ων και Πνευμα α
 α το ο ος Α γι ι ου ου χα α α ριν πα
 α ρε ε ε χο ο ο ον τα ου το ος γαρ ο
 Προ φη η η της ο φα νο τα α α τος λυ υ
 χνος ο λα α μ ψ α σεν τω ω ω κο ο ο σμω
 τα σε βα σμα τα παν τα των Ασ συ ρι ι
 ω ω ων κα θει ει λε και θη ρων α α τι
 ι θ α α σ σων στο μα α α τα ε ε φρα
 α α α ζε συν του ου ου τω και οι τρει εις
 Παι δες ε ευ φη μει ει ει ει σ θω ω ω ω σαν

ου χρυσοι τη η η φυ υ υσει ο ον τες
 χρυ σι ου δε δο κι μω ω τε ροι δει κνυ υ
 υ υ μεε ε ε νοι ου γαρ ε χω νε ευ
 σε εν α αυ τους το ο πυ υρ τη η ης κα μι ι
 νου αλλ ε φυ λα α ξε εν α α α κε
 ραι αι ους ους να φθα και πισ σα και κλι μα
 τι δε ες ε ε ε ε στε ε ε ε ψαν ο
 δε α γα γων η η μας εις την πε ρι ο δον
 του χρο ο νου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος
 α ζι ωσαι η μας φθα α σαι και ε
 πι την κυ ρι ι ι αν και σε βα σμι α α αν

ἡ με ε ραν των Γε νε θλι ι ι ι
ι ι ω ων Χρι ι ιστου του πα ρε χο
οντος η η μιν ταις αυ των ι κε ε σι ι ι
αις ι λασμονα αμαρ τι ι ων και το με
ε γα ε ε ε λεε ε ε ος

ω ω ω ω τα α τε Πα α α α τερ τον
 γαρ πι κρω θα να α α τω του βι ι ου στε ρη
 η σαν τα Κων σταν τι ι νο ο ον σου τον
 γνησιον συ υ υ υ γ γ ο ο ο νον γλυ κυ τα
 α τοι οι οις σου ου ου τρο ο ο ποις υ πε δε
 ζω ω ω γλυ κυ υ υ θυ υ υ υ με θυ
 μου δι ω κον των τον δε ρυ σα α με ε ε
 νος εν α πο κρυ φω τη ρη η η η σας
 και αν τι ι θα α να α α του ου το ζη
 ην α α αν τα πε ε ε δω ω ω ω κας ερ
 γον ο ον τως πα ρα α α α α δο ο ο ο

ο ζον και αι υ περ φυ υ σιν ειρ γα α
 σω ω ω μνη σι ι ι θε ε ε ε ε τοις
 πε ρα σι πο λυ θρυ υ λη η η τον και ψυ
 χη η η ης γε ε εν ναι αι αι ας και φι
 λο θε ε ου ου ου αν τα α α ξι ι ι ι ον
 δι ο παρ ρη σι αν ε χων προς Κυ ρι ι
 ον Ι ε ρα αρ χα πα νε ε ευ φη η
 η με εκ τε νως ι κε ε τε ε ευ
 ε ει ρη η νη η ην πλου ου ου σι ι ι ι
 αν δω ρη θη η ναι τη πο ο ο ο ο ο ο
 λει ει ει σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου τη α γλα ο φα νως
εκ τε ε ε λου ου ου ση η την λαμπραν
και πα νε ε ο ορ τον μνη η η μη η η
ην σου

και νυ υ υ υν και αι αι α ει και
 εις τους αι αι ω ω ω ω ω νας των αι
 ω ω ω νων α α α μην
 Επη η λαι αι ο ο ον ε ε ευ τρε ε πι
 ζου η Α μνα ας γα αρ η η η κει ει
 εμβρυ ον φε ε ρου σα α Χρι ι ι στον
 φα ατ νη η δε ε ε υ υ υ πο ο δε χου
 τον τω λο γω λυ υ σα α αν τα της α
 λο ο ο γου πρα α α ζε ε ε ε ε ως
 η μα ας τους γη η γε ε ε νεις ποι με
 ε νε ε ες α α α γρα αυ λουν τες μαρ

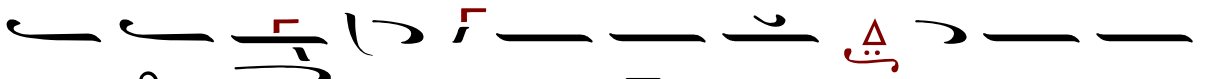
τυ ρει ει ει ει τε θα α αυ μα το ο
 φρι ι ι κτον και μα α γοι εκ Περ σι
 ι ι ι δος χρυ σον και λι βα α α νο ο
 ον και αι σμυ υ υ υ ρ ναν τω Βα σι λει ει προ
 σα α ζα α α τε ο τι ω ω ω φθη
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ος εκ Παρ θε ε ε
 νου ου Μη η η τρος ον περ και κυ ψα σα
 δου λι ι κως η Μη τη ρ προ ο ο σε κυ υ υ υ
 νη η η η σε και προ σε φθε γ ζα το τω εν
 αγ κα α λαις α α αυ της πω ω ως
 ε ε ε νε σπα α α ρη η η ης μοι η

πως μοι ε ε ε νε ε ε φυ υ υ υ ης
ο λυ τρω τη η ης μου και αι αι Θε ε ε ε
ο ο ο ο ος

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

Ἦχος Δι

 Φως ἰ λαρὸν ἀ γι ἀς δο ο ο ζης

 α θα ἀ να α του Πα τρος ου ρα νι

 ἰ ἰ ου ἀ γι ου μα καρὸς Ἰ η σου

 ου Χρι ἰ ἰ ἰ στε ἐλ θο ο ο ο

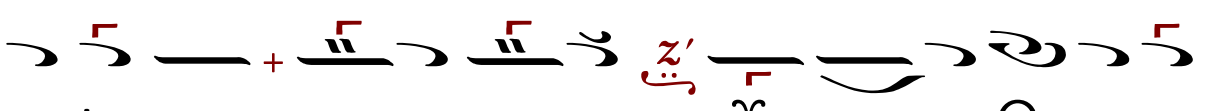
 ο ον τες ἐ πι ἰ την η λι ου δυ υ υ

 σιν ἰ δον τε ες φως ἐ σπε ρι νον υ

 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Ὑι ο ον και ἀ α γι

 ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α ζι ο ο ον

 σε ἐν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι

 αι φω ναις αι σι ἰ αις Ὑι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α λει ει
Ἐσπέρας Προκείμενον.

Προκείμενον
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
Ὑψος λ̣α̣ Νη

I δου δη ευ λογ ει ει τε τον Κυ

ριον παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

I δου δη ευ λογ ει ει τε τον Κυ

ρι ι ον παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ι ου ου

ου ου ου ου ου

Προκείμενον
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας
Ύμνος δ'

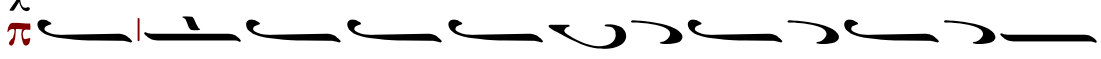
Ύμνος ᾠδὴ Δι'

ⲛⲧⲭ
ⲁ
ⲕⲩⲣⲓⲟⲥ ⲉⲓⲁⲕⲟⲩⲥ ⲉⲧⲁⲓⲙⲟⲩ
ⲁ
ⲉⲛⲧⲱⲕⲉⲕⲣⲁⲓⲛⲁⲓ ⲙⲉⲡⲣⲟⲥⲁⲩⲧⲟ
ⲛⲧⲭ ⲉ (Δίς)
ⲟⲛ

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

ⲉ
ⲕⲩⲣⲓⲟⲥ ⲉⲓⲁⲕⲟⲩⲥ ⲉⲧⲁⲓⲁⲓⲙⲟⲩ ⲉⲛ
ⲧⲱⲕⲉⲕⲣⲁⲓⲛⲁⲓ ⲙⲉⲡⲣⲟⲥⲁⲩⲧⲟ ⲟⲩⲟⲛ
ⲁ

Προκείμενον
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας
ᾠχος 4 Πα

^π_π
^π_π Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

 ξει με πα σας τας η με ρας της ζω ης μου
 (Δὶς)

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον γλόης ἐκεῖ με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^π_π
^π_π Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

 τα δι ω ξει με πα σας τας η με ρας της ζω

 η ης μου ου ου

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ
 Προκείμενον
 Ὕμνος λ᾿ ᾠ — Κε

^λ_χ
^q**Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
^ν_η +
 με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
^λ_χ (Δίς)
 με

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^λ_χ
^q**Ο** Θε ος εν τω ο νο μα
^ν_η +
 τι σου σω σον με και εν τη δυ να μει σου
^λ_χ ^λ_χ
 κρι νει ει εις με ε ε

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας

Ἦχος Βαρύς ᾠή

ᾠή **Ο** Θε ος αν τι ληπτωρ μου ει **Δ** το ε

λε ο ος σου προ φθ α σει με **Γ** (Δίς)
ᾠή

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ᾠή **Ο** Θε ος αν τι λη ηπτωρ
μου ει ει **Δ** το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε
Γ
ᾠή
ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ

ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶν. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ι' 32).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ Αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν· πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιάσει καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου καὶ

ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων Αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐδεήθην Αὐτοῦ καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ Σου, καὶ τῇ σοφίᾳ Σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ Σοῦ γενομένων κτισμάτων καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν Σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων Σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης Σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου

Σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης Σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ Σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ζ' 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπήχον, Σπικηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Δανιήλ ὁ θαυμάσιος, τὴν καρδίαν κτησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δήλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότησι, καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια.

Σπήχ. **Θ**αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τῇ νηστεία ἀδάμαστον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετέλεσας· μέσον γὰρ τούτων ἱστάμενος, Προφῆτα θεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας, ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτῳ δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργοῦντος παραδόξως, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπήχ. **Τ**οῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς

Επὶ θρόνου καθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις

κυκλούμενον, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν ἐθεώρησας, κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφῆτα θαυμάσιε, ἐκπλαγεῖς δὲ τὸ φρικτόν, τῆς ἐμφόβου ὀράσεως διεσήμενας, τοῖς μετέπειτα πᾶσιν ὑπογράψας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἀνθος ἐκ γῆς Ζακύνθου τερπνόν, ἀναβλαστῆσαν εὐωδίας τῆς χάριτος, ἐκχέει τὰς μυριπνόους, ταῖς διανοίαις πιστῶν, ὁ κλεινὸς Πατέρων Διονύσιος. Πηγὴ τε ἀέναντος, τῶν ἰάσεων πέφυκε, πέλαγος θεῖον, τῶν θαυμάτων ἀκένωτον. Ἐκκλησίας δέ, ὁ φωστὴρ ὁ λαμπρότατος, φέγγος φαῖνον τὸ ἄδυτον, τοῖς πέρασι σήμερον, ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτοῦ μνήμῃ, ἣν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τὸν δοξάζοντα τοὺς τοῦτον, θερμῶς δοξάζοντας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἐστερξας συμπαθῶς σπλαγχνισθεῖς, τὸν μαιφόνον σου ὁμαίμονος δέξασθαι· καὶ τοῦτον δὴ εἰσοικίσας, μετὰ ἀδόλου στοργῆς, μυχοῖς ἐνδοτάτοις ἐγκατέκρυψας, χειρῶν ἐκρυόμενος, τῶν ζητούντων τὸν ἄνθρωπον, δεινῶς σπαράξαι, ἀπηνῆ ἁλιτήριον, ἐν οἰκῇματι, ᾧ κατώκεις πανόλβιε· τοῦτο δὲ ὅλον ἔπραξας πληρῶσαι βουλόμενος, τὴν ἐντολὴν τοῦ Δεσπότη, κακοποιοῦντας κελεύοντος, φιλεῖν ὀλοψύχως, καὶ πολλὴν ἀμνησικάκοις, χάριν παρέχοντος.

Δόξα... Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ἦχος λ. Πά.

Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
γι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι
Εν ψυ χη συ υ υν τε ε ε τρι ι μ με
ε ε νη και αι πνευ μα α τι τα πει νω ω
ω σε ε ε ε ως εν με σω της κα μι νου του
πυ υ υ ρος τον παγ κο σμι ι ο ο ν υ υ
υ μνον ε με λω δη η η σα α α α α
τε Παι δε ε ες τρι σο ολ βι ι ι ι οι
και της φω νης υ υ μων ει ει ση κου ου σεν

ο ων εγ γυ υ υς Κυ υ ρι ι ι ος τοις
 συν τε τριμ με ε νοι οis τη η ην κα αρ δι
 ι ι αν και τους τα πει νους τω πνευ μα α
 τι σω ω ω ω ω ζω ων και δι α τη ρη
 σαας α α α σι ι νεις προ σε δε ε ε
 ζα α α το ο υ υ υ μας ως θυ σι ι
 αν κα α θα α α ραν δι ο α πο γονοι
 Α βρα αμ τυγ χα α α α νο ο ο ον τες
 παι δες Θε ου γε νεσθαι η η η η ζι ω ω
 θη η η η τε παρ ρη σι αν ουν ε χο ον
 τες προ ο ος α α αυ τον εκ τε νως πρε

σβε ε ευ σα α α α τε ε υ περ τω ων
ψυχω ω ων η η η η μων

Εἴ βούλει λέγε τὸ τοῦ Ἁγίου.

Δόξα... Ὡχος πλ. δ'.

Ὡχος λ' ἁ Νη

Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
και αι Υι υι ω ω ω ω και Α γι ι ω ω
Πνε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι

Των κλει νων προ πα το ο ο ρων τας α
ρε τας ε μι μη σω κατ ι ι χνος θε ε
σπε ε ε σι ι ι ι ε Α βρα αμ το φι
λο ξε ε νον Ι α κω β τε το ο α κα ακον και

Ι ω ωβ το ο α α α με ε ε ε μ π τ ο ν Δ
 Μ ω υ σε ως το ο ο απ λ α α σ τ ο ν 6 και Δ αυ λ
 ι δ β α σ ι λ ε ω ω ως το ο π ρ α α ο ν το Δ
 σ υ μ π α θ ε ε ς και φ ι ι λ ο ο ο σ τ ο ο ο Δ
 ο ρ γ ο ν γ δι ο Χ ρ ι σ τ ο ς και ζ ω ν τ α και με Δ
 τ α α α σ τ α ν τ α α σ ε ε 6 θ ε ο σ η μ ε ι ει λ
 α ι α ι ς και αι τ ε ε ε ρ α α α α σ ι ν Δ α Δ
 φ θ ο ν ω ς ε δ ο ζ α α σ ε ε Δ και τ η σ ε π τ η Δ
 Ε ε κ κ λ η η σ ι ι ι α ω ς α ρ ε τ ω ν ε ν θ ε Δ
 ε ε ω ω ν 6 κ ε ι μ η η λ ι ι ο ν π α α ρ ε λ
 ε ε θ ε ε ε ε τ ο γ ε ν η ε σ τ ω ω ω Δ

τες ψαλμι κωως βο ο ω ω ω με ε ε εν
 σοι ^Δ την πο ο λι ιν σου την ε νεγ κα με
 ε ε ε νην και πα α α σαν αλ λο δα πην
 Ο ορ θο ο δο ο ο ζω ων ^Δ ταις προς Θε ον
 σου ου ου πρε ε σβει ει ει αις ⁶ α α γι ε
 δι ι ι α φυ υ υ υ υ λα α α ατ
 τε ^ν

Καὶ νῦν... Ὕψος πλ. δ'. Προεόρτιον.

Ὕψος λ' α' Νη

Και νυ υν και α ει και εις του ους
αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
α α α μην
Υπο ο δε ζαι αι Βη θλε ε εμ την του
ου Θεου Μη τρο ο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω
ως γαρ το ο α α α α α δυ υ υ υ τον
ε πι σε εγεννη η η η σαι η η η κει ει
αγ γε ε λοι θ αυ μα σα α τε εν ου ρα α
νω ω αν θρω ω ποι δο ζα α σα τε Ε πι ι
ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ Πεερ σι ι

6
 λ
 δος το τρισσοκλεεον δω ωρον προσκομι
 ι ι ι σα α α α τε ν ποι με ε νε ες α α
 γραυλου ου ουν τε ες τον τρι σα γι ι ον υμνον
 με λω δη η η σα α α α τε πα α
 σα α πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον
 παν του ου ουρ γε ε ε τη η η η ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ὁσίων Παίδων καὶ
τοῦ Προφήτου Δανιήλ.
ᾠχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν
τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὥς ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἠγάλλοντο,
καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὥς
προβάτων ἐδείκνυτο, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος β

ᾠχος Δι

Με γα α λα τα της πι στε ως κατορ

θω ω μα τα εν τη πη γη της φλογος

ως ε πι υ दा तος α να παυ σε ως οι Α

γι οι τρεις παιδες η γα αλ λον το και ο

Προ φη της Δα νι ηλ λε ον των ποι μην ως

προ βα των ε δει κνυ το ταις αυ των ι κε

στω σαν τι ^Δδο ξα τω δω ρη σα με νω σε η

μιν ⁺πρεσβυνα κοι ημηη τον ^ππ

Καὶ νῦν... ^ΠΘεοτοκόν. ^πτου Γα βρι ηλ φθε γζα

μενου σοι Παρθε νε το χαι ρε ^Δσυν τη φω νη

ε σαρκου το ο των ο ο λων Δε σπο της ^πεν

σοι τη α γι α Κι βω τω ^Δως ε φη ο δι και ος

Δα βιδ ^Δε δειχ θης πλα τυ τε ρα των ου ρα

νων ^Π^Δβα στα σα σα τον Κτι στην σου ^πδο ξα τω

ε νοι κη σαν τι εν σοι ^Πδο ξα τω προ ελ θον

τι εκ σου ^Δδο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι

α του το ο κου ου σου ου ου ου ^π

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Γτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (*ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ*) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.